

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. α) Ο Γάιος Πλίνιος στέλνει τις ευχές του στο φίλο του Κορνήλιο Τάκιτο. Θα γελάσεις. Εγώ έπιασα τρία φοβερά αγριογούρουνα/τρεις άγριους κάπρους. «Ο ίδιος;» θα ρωτήσεις. Ο ίδιος. Καθόμουν δίπλα/κοντά στα δίκτυα· πλάι μου δεν είχα την κυνηγετική λόγχη, αλλά τη γραφίδα και πλάκες αλειμμένες με κερί· σκεφτόμουν κάτι και κρατούσα σημειώσεις· αν και είχα τα δίκτυα άδεια, είχα όμως τις κέρινες πλάκες γεμάτες. Τα δάση κι η ερημιά/η μοναξιά είναι μεγάλα ερεθίσματα της σκέψης/του λογισμού. Όταν θα βρίσκεσαι στο κυνήγι, θα μπορέσεις κι εσύ να φέρεις εκεί/μαζί σου τις πλάκες: θα δεις ότι στα βουνά δεν περιπλανιέται η Άρτεμη, αλλά η Αθηνά. Να είσαι υγιής/γερός («υγίαινε», γεια σου)!

β) Ο Ταρκύνιος ο Υπερήφανος, ο έβδομος και τελευταίος από τους βασιλιάδες, χάνει την εξουσία μ' αυτό (τούτο) τον τρόπο. Ο γιος του, Σέξτος Ταρκύνιος, προσβάλλει την τιμή της Λουκρητίας, γυναίκας/συζύγου του Κολλατίνου.

B.2.

1-iii

2-v

3-ii

4-i

5-iv

B.6.α)

1-iii

2-v

3-iv

4-i

5-ii

B.6.β)

Silvae→υποκείμενο του ρήματος sunt

solitudo→υποκείμενο του ρήματος sunt

magna→επιθετικός προσδιορισμός στο incitamenta

incitamenta→κατηγορούμενο στο silvae και solitudo

cogitatiōnis→γενική αντικειμενική ως ετερόπλωτος ονοματικός προσδιορισμός στο
incitamenta